

॥ १० ॥ ११ ॥ तत्तस्मादमित्रजित् ॥ १२ ॥ १३ ॥ १४ ॥ निष्ठावंशस्यस्थितिस्तस्याअंतः तदेवाह इक्ष्वाकूणामिति ॥ १५ ॥ इति न
वमेटीकायांद्वादशोऽध्यायः ॥ १२ ॥ ॥ ७३ ॥ ॥ ७३ ॥ इक्ष्वाकोरेवपुत्रस्य निमेर्वशस्त्रयोदशे वर्ण्यते जज्ञिरेयत्र ब्रह्मज्ञा जनकादयः ॥ १ ॥
निमेरौरसः पुत्रो नाभूदिति दर्शयन्कथामाह निमिरित्येकादशभिः सत्रमारभ्य वसिष्ठमृत्विजमवृतवव्रे ॥ १ ॥ तं शक्रस्य मखं निर्वर्त्य प्रतिपालय

प्रतिव्योमस्ततो भानुर्दिवाको वाहिनीपतिः ॥ सहदेवस्ततो वीरो बृहदश्वोऽथ भानुमान् ॥ १० ॥ प्रतीकाश्वो भा
नुमतः सुप्रतीकोऽथ तत्सुतः ॥ भविता मरुदेवोऽथ सुनक्षत्रोऽथ पुष्करः ॥ ११ ॥ तस्यांतरिक्षस्तत्पुत्रः सुतपास्त
दमित्रजित् ॥ बृहद्राजस्तु तस्यापि बर्हिस्तस्मात्कृतं जयः ॥ १२ ॥ रणं जयस्तस्य सुतः संजयो भविता ततः ॥ त
स्माच्छाक्यो थ शुद्धो दोलांगलस्तत्सुतः स्मृतः ॥ १३ ॥ ततः प्रसेनजित्तस्मात्क्षुद्रको भविता ततः ॥ रणको भ
विता तस्मात्सुरथस्तनयस्ततः ॥ १४ ॥ सुमित्रो नाम निष्ठांत एते बार्हद्वलान्वयाः ॥ इक्ष्वाकूणामयं वंशः सुमि
त्रांतो भविष्यति ॥ यतस्तं प्राप्य राजानं संस्थां प्राप्स्यति वैकलो ॥ १५ ॥ इति श्रीभागवते महापुराणे नवमस्कं
धे श्रीरामचरितवर्णनं नाम द्वादशोऽध्यायः ॥ १२ ॥ ॥ ७३ ॥ ॥ ७३ ॥ ॥ ७३ ॥ ॥ ७३ ॥
श्रीशुक उवाच निमिरिक्ष्वाकुतनयो वसिष्ठमवृतत्विजम् ॥ आरभ्य सत्रं सोऽप्याह शक्रेण प्राग्वृतोऽस्मि
भोः ॥ १ ॥ तं निर्वर्त्या गमिष्यामि तावन्मां प्रतिपालय ॥ तूष्णीमासीत् गृहपतिः सोपीन्द्रस्याकरोन्मखम् ॥ २ ॥
निमिश्रलमिदं विद्वान्सत्रमारभतात्मवान् ॥ ऋत्विग्भिरपरैस्तावत् नागमद्यावता गुरुः ॥ ३ ॥ शिष्यव्यतिक्र
मं वीक्ष्य निर्वर्त्य गुरुरागतः ॥ अशपत्पतताद्देहो निमेः पंडितमानिनः ॥ ४ ॥ निमिः प्रतिददौ शापं गुरवेऽधर्मव
र्तिने ॥ तवापि पतताद्देहो लोभाद्धर्ममजानतः ॥ ५ ॥ इत्युत्ससर्जस्वदेहं निमिरध्यात्मको विदः ॥ मित्रावरुणयो
र्जज्ञे उर्वश्यां प्रपितामहः ॥ ६ ॥

प्रतीक्षस्वेति गृहपतिर्निमिः ॥ २ ॥ इदं जीवितं चलमस्थिरं विद्वान् ॥ ३ ॥ इन्द्रस्य मखं निर्व
र्त्यागतो गुरुः शिष्यस्य व्यतिक्रममन्यायं वीक्ष्य निमेर्देहः पतत्त्वित्यशपत् ॥ ४ ॥ ५ ॥ उर्वशीदर्शनात्स्कन्धरेतस्ताभ्यां कुंभे निषिक्तं तस्मात्पि
तामहो वसिष्ठो जज्ञे तदाह मित्रावरुणयोरिति तथा च श्रुतिः कुंभेरेतः सिषिचतुःसमानमिति ॥ ६ ॥